

“Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή.” Α΄ Κορ.15:51-52

Τ.Θ.90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015 - Α.Φ.161 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

Η συγχώρεση ελευθερώνει

Όσα κι αν πούμε για τη συγχώρεση δεν είναι αρκετά. Ας θυμηθούμε μόνο τι κόστισε στο Θεό Πατέρα : το θάνατο του Γιου Του στο σταυρό. Χρειαζόμαστε τη συγχώρεση πιο πολύ κι από την αναπνοή μας. Η συγχώρεση μπορεί να κρίνει ακόμα και το πού θα ξοδέψουμε την αιωνιότητα.

Όποιος έχει γνωρίσει τη συγχώρεση από το Θεό έχει νιώσει πραγματικά τη μεγαλύτερη χαρά. Η συγχώρεση αποτελεί την αφετηρία για μια θαυμαστή απελευθέρωση από ένα παρελθόν ήττας και την αρχή για μια νέα ζωή. Αν τα αισθήματα της ενοχής συνεχίζονταν μέσα στην αιωνιότητα σίγουρα θα αμαύρωναν τη χαρά των λυτρωμένων. Όμως όχι! Η συγχώρεση διαγράφει το παρελθόν και το θάβει για πάντα (Ιερ.31-34, Εβρ.10:17).

Συγχώρεση θα πει να φέρεσαι στο φταίχτη σαν να μην έχει κάνει ποτέ το λάθος του. Έτσι ενεργεί ο Θεός απέναντι σ' εμάς, κι έτσι θέλει να ενεργούμε κι εμείς προς τους άλλους. Χωρίς μνησικακίες.

Παρατηρούμε μέσα στην Αγία Γραφή ότι ο Θεός με τις ενέργειές Του θέτει κάποιες κατευθυντήριες γραμμές. Το ίδιο συμβαίνει και με τη συγχώρεση. Αυτός συγχωρεί και ζητά κι από μας να συγχωρούμε. Αυτός γίνεται το πρότυπό μας. Ο απ. Παύλος συμβούλευε τους πιστούς να φέρονται μεταξύ τους με καλοσύνη και ευσπλαχνία και να συγχωρούν ο έ-

νας τον άλλο, όπως κι ο Θεός τούς συγχώρεσε δια του Χριστού. (Εφεσ.4:32).

Ο Κύριος θέλει να είμαστε γενναιοδωροί όσον αφορά τη συγχώρεσή μας προς τους άλλους. Ρώτησε ο Πέτρος τον Ιησού αν θα έπρεπε να συγχωρήσει τον αδελφό του μέχρι εφτά φορές κι ο Ιησούς τού απάντησε όχι εφτά φορές αλλά εβδομήντα φορές το εφτά (Ματθ.18:21-23).

Όταν αντιληφθούμε πόσο ασήμαντα είναι αυτά που μας έχουν κάνει οι άλλοι, σε σχέση με όσα εμείς έχουμε κάνει στον Κύριο μας, γίνεται φανερό ότι Αυτός έχει δώσει πρώτος το παράδειγμα της γενναιοδωρίας στη συγχώρεση.

Πρέπει να αντιληφθούμε, πόσο σοβαρή είναι η θέση μας, όταν προσευχόμαστε με τα λόγια : *«και άφες ημίν τα σφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις σφειλέταις ημών»*, και δεν προχωρούμε στην υλοποίηση αυτών των λόγων.

Στο τέλος της παραβολής του άσπλαχνου δούλου ο Χριστός είπε τα εξής φοβερά λόγια: *«Έτσι θα κάνει και σ' εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου, αν ο καθένας σας δε συγχωρήσει τα παραπτώματα του αδελφού του μ' όλη του την καρδιά»* (Ματθ.18:35).

Όλοι μας ξέρουμε την απελευθέρωση που φέρνει στην καρδιά και στην ψυχή η συγχώρεση, και όταν εμείς συγχωρούμε και όταν οι άλλοι μας συγχωρούν. Η κατάσταση της συνεχούς κατάκρισης εί-

ναι λυπηρή και καταστρεπτική, ενώ αντίθετα το μυαλό που είναι ελεύθερο από τέτοια συναισθήματα ζει ένδοξα.

Οι ερευνητές των ψυχολογικών επιστημών ανακαλύπτουν ότι η μνησικακία, η ζήλια και η απέχθεια κατατρώνε το συναισθηματικό μας κόσμο. Ίσως να μην αντιλαμβανόμαστε τη ζημιά άμεσα, αλλά είναι γνωστό ότι η εκδίκηση και η έλλειψη συγχώρεσης επηρεάζουν την καρδιά και ολόκληρο το κυκλοφοριακό σύστημα, καθώς και τα νεύρα.

Η συγχώρεση απαλλάσσει την ανθρωπινή καρδιά από το βάρος αυτό. Ηρεμεί το νευρικό σύστημα και κατεβάζει την πίεση. Η συγχώρεση όμως είναι η έκφραση της χριστιανικής αγάπης και όπως λέει ο απόστολος Παύλος (1 Κορ. κεφ. 13ο) χωρίς την αγάπη είμαστε ένα τίποτα και δεν μπορούμε να προχωρήσουμε παραπέρα. Όταν συγχωρούμε γινόμαστε συνεργάτες του Θεού στην επέκταση της βασιλείας Του. Συνεπώς, όταν η αγάπη του Χριστού ριζώσει μέσα στις καρδιές μας, το γράμμα του νόμου θα γίνεται όλο και λιγότερο απαραίτητο, γιατί τότε η ίδια δύναμη που κινεί τον Κύριο μας θα κινεί κι εμάς.

Τέλος, η συγχώρεση είναι ο τρόπος να συντονισθούμε με τον Κύριο, καθώς Εκείνος ενεργεί το μεγάλο έργο της σωτηρίας μας. Προσφέροντας τη συγχώρεση στους άλλους, προσφέρουμε στους εαυτούς μας.

«Κύριε, δίδαξέ μας πώς να προσευχόμαστε»

Πόσο έχουμε προχωρήσει με το Χριστό; Μέχρι πιο σημείο έχει φθάσει η πρόοδός μας; Η αύξησή μας; Η ποιότητά μας; Η χριστιανική μας ωριμότητα; Όλα αυτά φαίνονται από τη ζωή της προσευχής μας. Διότι η αληθινή μας μαθητεία γίνεται στο σχολείο της προσευχής. Παρόμοια, οι περισσότερες από τις σχέσεις μας, καθώς και τα μαθήματά μας από τον Κύριο, πηγάζουν από εκεί. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε με το Χριστό περισσότερο από ό,τι προχωράμε στην προσευχή. Η προσευχή, για το χριστιανό είναι ζωή. Οφείλουμε να μιλάμε για τη ζωή της προσευχής. Αυτό είναι το ακριβές μέτρο για την πνευματική μας ανάπτυξη. Είναι το ακριβές επίπεδο της δύναμής μας. Ο σατανάς δεν χρειάζεται να επιτεθεί στη δύναμή μας, αλλά μόνο στην προσευχή μας.

Καθώς προχωρούσαν οι μαθητές άρχισαν να μαθαίνουν ότι το μεγαλύτερο μυστικό του Κυρίου Ιησού βρισκόταν στην προσευχή. Ακόμη, ανακάλυψαν ότι η μεγάλη Του επιθυμία ήταν, το μεγάλο Του μυστικό της προσευχής να γίνει και δικό τους. Και αυτό – μέσω των υποσχέσεών Του, των εντολών Του, των παραβολών Του, και, πάνω απ' όλα, της καταπληκτικής πρακτικής Του – αυτό ήταν που προσπαδούσε να τους περάσει.

Την ώρα που ο Κύριος ήταν έτοιμος να αναληφθεί στους ουρανούς, οι μαθητές Του είχαν πλέον διδαχτεί πώς πραγματικά να προσεύχονται. Το μυστικό Του είχε γίνει και δικό τους. Τώρα μπορούσε ν' αναχωρήσει, γιατί τους είχε τόσο καλά εκπαιδέψει στο σχολείο της προσευχής και της πίστης, ώστε να μπορούν να εμπιστευούνται πλήρως το Λόγο Του. Έτσι λοιπόν απεφοίτησαν. Πήραν το «πτυχίο» τους. Από τότε και στο εξής, θα προόδευαν κεφάλαιο με κεφάλαιο των Πράξεων, στα γόνατά τους. *«Κύριε, δίδαξέ μας πώς να προσευχόμαστε»* (Λουκ. 11:1).

“Σήκωσε τον σταυρό σου”

Το μεγάλο μας παράδειγμα πώς να ζεις ευχαριστώντας το Θεό, είναι ο πολύτιμος Σωτήρας μας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, που είπε για τον ΄Ιδιο: «*Εκείνος που με απέστειλε είναι μαζί μου, ο Πατέρας δεν με άφησε μόνον, επειδή, εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ' αυτόν.*» (Ιωα. 8:29).

Η επιλογή του Χριστού πάντοτε ήταν να βάζει το θέλημα του Πατέρα Του πάνω από το δικό Του, ό,τι κι αν Του κόστιζε. «*Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς ακούω, κρίνω και η δική μου κρίση είναι δίκαιη επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε.*» (Ιωα. 5:30). Και αυτός ο μεγαλειώδης καπετάνιος της σωτηρίας μας επιθυμεί και οι ακόλουθοί Του να πράττουν ομοίως. Δεν έκρυψε τίποτα από τις προσδοκίες Του από τους μελλοντικούς ακολούθους Του. «*Όποιος θέλει νάρθει πίσω από μένα, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθεί. Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυ-*

τός θα τη σώσει.» (Μαρκ. 8:34-35).

Δεν πρόκειται για μια δημοφιλή έκκληση. Σ' αυτή τη λέξη, πολλοί γυρίζουν πίσω. Θέλουμε τις θαυμάσιες ευλογίες και τα οφέλη που ο Χριστός εξαγόρασε για εμάς. Αλλά, θα περπατήσουμε το δρόμο του Σταυρού; Ω, ο θλιβερός Κήπος της Γεσθημανή, τα χτυπήματα των στρατιωτών, η βασανιστική Οδός του Μαρτυρίου μέσα από τους δρόμους της Ιερουσαλήμ, η απόλυτη αγωνία από τα καρφιά στο Γολγοθά – αυτά, φυσικά, είναι όλα μοναδικά για το Χριστό. Ωστόσο, λέει ότι, αυτός που θα Τον ακολουθήσει πρέπει «*να σηκώσει τον σταυρό του*». Ο Θεός έχει ένα μοναδικό σταυρό για τον καθένα μας. Εάν ο σταυρός που ο Θεός μάς ζητά να σηκώσουμε φαίνεται βαρύς, σκέψου το Χριστό! Παρακολούθησέ Τον στη Γεσθημανή, μαρτύρησε τα χτυπήματα, ακολούθησε τα ματωμένα χνάρια στους δρόμους της Ιερουσαλήμ, το άλαλο θέαμα του αγαπημένου και αξιολάτρευτου Κυρίου να υποφέρει στο Σταυρό. Όλα αυτά ας ρίξουν εκ νέου αυτούς που αγαπούν το Χριστό στα γόνατα με ταπεινότητα και συντριβή καρδιάς.

Θέλουμε να απαλλαγούμε από το βάρος της αμαρτίας;

Η αληθινή μετάνοια ποτέ δεν σταματά στο στάδιο της εξομολόγησης των αμαρτιών και της επιθυμίας για συγχώρηση. Μας παρακινεί πέρα απ' αυτά δίνοντάς μας την επιθυμία να έχουμε μία καθαρή καρδιά, μακριά από την αμαρτία, και βαδίζοντας προς τη νίκη, ενώ κράζει : «*Ω Θεέ, μη μ' αφήσεις να το ξανακάνω!*». Ο Δαβίδ προσευχήθηκε μ' αυτό τον τρόπο «*Κτίσε μέσα μου, Θεέ, μια καθαρή καρδιά και ένα ευθύ πνεύμα ανανέωσε μέσα μου.*» (Ψαλμ.51:10). Ζητώντας μια νέα καρδιά, καταλαβαίνουμε την ανάγκη γ' αγιασμό και για δύναμη ώστε να μην αμαρτάνουμε.

Βέβαια το πιο σίγουρο είναι ότι θα αμαρτήσουμε και θα ξανά αμαρτήσουμε, αλλά η επιθυμία μας έχει αλλάξει, καθώς θέλουμε να απαλλαγούμε επιτέλους από την αμαρτία. Τελικά, έχουμε φθάσει στο σημείο να μισούμε την αμαρτία. Η επιθυμία μας είναι τώρα για καθαρότητα και αγιότητα. Εάν αυτή η επιθυμία δεν υπάρχει μέσα σου, τότε κάτι δεν πάει καλά με την πνευματική σου πορεία. Πολλοί Χριστιανοί βραχυκυκλώνουν στην πορεία της μετάνοιας και σταματούν πριν φθάσουν σ' αυτό το σημείο.

Τι συμβαίνει όμως μέσα μας αφότου έχουμε περάσει αυτή την πορεία της εξομολόγησης και της μετάνοιας; Η ανταπόκριση του Δαβίδ στη συγχώρηση ήταν να γευτεί συναισθήματα χαράς και να προσφέρει δοξολογία στον Κύριο «*Απόδωσέ μου την αγαλλίαση της σωτηρίας σου, και με ηγεμονικό πνεύμα στήριξέ με*» Ψαλμ.51:12 και «*Κύ-*

ριε, άνοιξε τα χείλη μου και το στόμα μου θα αναγγέλλει την αίνεσή σου» Ψαλμ.51:15.

Οι άνθρωποι του Θεού είναι άνθρωποι λατρείας. Είναι συγχωρημένοι άνθρωποι που έχουν κάτι για να φωνάξουν, έχουν ένα λόγο για να χαρούν. Ο Απ. Πέτρος γράφει: «*Εσείς όμως είστε γένος εκλεκτό, ιερατικό βασιλικό, έθνος άγιο, λαός που απέκτησε ο Θεός για τον εαυτό του με σκοπό να διαλαλήσετε τις έξοχες ιδιότητες εκείνου που σας προσκάλεσε από το σκοτάδι να βγείτε στο θαυμαστό του φως*» (1 Πέτρ.2:9).

Ο Δαβίδ συνεχίζει πέρα από τη λατρεία και σαν ανταπόκριση στη συγχώρηση του Θεού το ομολογεί παντού. Ο Δαβίδ δεν κράτησε κράτησε μυστικό αυτά που ο Θεός είχε κάνει για κείνον. Είχε συγχωρηθεί και ήθελε ο κόσμος να το μάθει. Διακηρύττει : «*Θα διδάξω στους παραβάτες τους δρόμους σου και αμαρτωλοί θα επιστρέφουν σε σένα*» (Ψαλμ. 51:13). Εάν θέλουμε να είμαστε αποτελεσματικοί στη διάδοση του ευαγγελίου, θα το κάνουμε επειδή πραγματικά πιστεύουμε ότι ο Θεός έχει κάτι καταπληκτικό στη ζωή μας και θέλουμε αυτό να συμβεί και στις ζωές των άλλων.

Πώς χειρίζεσαι την αμαρτία στη ζωή σου; Ο Θεός έχει προμηθεύσει την απάντηση στις αμαρτίες σου μέσω του Ιησού Χριστού. Δε θέλει ούτε ένας από εμάς να περπατά φορτωμένος αμαρτίες. Ίσως τώρα είναι η ώρα να τις φέρεις μπροστά στο Μοναδικό που μπορεί να τις χειριστεί. Το να πηγαί-

νεις στην εκκλησία δεν πρόκειται να σε καθάρσει από την αμαρτία σου. Ζήτα Του συγχώρηση και εμπιστεύσου το αίμα του Ιησού που καθαρίζει και παρέχει όχι μόνο συγχώρηση, αλλά και τη δύναμη ν' αποφύγεις την αμαρτία στο μέλλον. Άρχισε από σήμερα κιόλας να ψάλλεις δοξολογία στο Μοναδικό που σ' έπλυνε και σε καθάρισε για πάντα «*Μετανοήστε, λοιπόν, και επιστρέψτε στο Θεό, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας*» (Πραξ.3:19). Επέτρεψε στη θαυμαστή χάρη και τη συγχωρητικότητα του Κυρίου να σε πλύνει, προσφέροντάς Του προσευχές λατρείας και δοξολογίας σαν ελάχιστη τιμή. Ζήτησέ Του να σε κάνει να βλέπεις την αμαρτία όπως Εκείνος τη βλέπει και πες Του ότι θέλεις να περπατάς σε δρόμους που ευχαριστούν και τιμούν μόνο Εκείνον.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Πολυξένη Χυδήρογλου Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Για πάντα με τους Αγίους και τον Λυτρωτή μας

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τους αγαπημένους μας που ήταν εδώ μαζί μας και να χαιρόμαστε στη σκέψη ότι σύντομα θα βρεθούμε στον άγιο χώρο που βρίσκονται κι εκείνοι και θα συμμετέχουμε στην ατελείωτη χαρά τους. Η επικοινωνία των αγίων πάνω στη γη είναι γλυκιά – αλλά πώς θα είναι αλήθεια στον ουρανό; Εδώ είναι ατελής και προσωρινή, ενώ εκεί θα είναι τέλεια και παντοτινή. Θα συγκατοικήσουμε σ' ένα αιώνιο σπίτι, σαν παιδιά του Πατέρα, σαν αδέρφια μιας οικογένειας, σαν τους κατοίκους που αγαπιώνται!

Αλλά πιο αγαπητά, πολύ πιο αγαπητά, από την σκέψη της τέλειαι και τρυφερής αγάπης με όλους τους λυτρωμένους είναι η προσδοκία της τέλειαι και διαρκούς επικοινωνίας με το Σωτήρα μας, που την υπόσχεται από τώρα να ξεδιπλώνεται μπροστά μας. «*Έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε Μένα, για να είστε κι εσείς, όπου Είμαι Εγώ*» (Ιωα. 14:3). «*Πατέρα, εκείνους που μου έδωσες, θέλω, όπου είμαι Εγώ, να είναι και εκείνοι μαζί Μου, για να θωρούν την δόξα την δική Μου, την οποία Μου έδωσες*» (Ιωα. 17:24). Μια από τις δοκιμασμένες και τιμημένες υπηρέτριες του Χριστού, καθώς περιμένε την κλήση της για να περάσει απέναντι το ποτάμι, γράφει: «*Το να είμαι όπου είσαι Εσύ, να Σε βλέπω όπως Είσαι και το να γίνομαι σαν Εσένα – να έχει περάσει για πάντα κάθε τάση για αμαρτία, να μην υπάρχει πλέον αντίσταση, ούτε άγχος, τεμπελιά, ξεραϊλα, ή νέκρα – αλλά έχοντας το ίδιο φρόνημα με τον ευλογημένο μου Σωτήρα, με κάνει ικανή να Τον υπηρετώ με κάθε τρόπο, να Τον απολαμβάνω – αυτό είναι*

Ουρανός!»

Κουρασμένη και θλιμμένη οδοιπόρε, τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν μπορούν να συγκριθούν με τη δόξα που θ' αποκαλυφθεί! Η λάμψη της επερχόμενης χαράς, ας φωτίσει τα σύννεφα της παρούσας θλίψης. Η μελωδία των επουράνιων ύμνων, ας ανακουφίσει την ταραχή του ταραγμένου πνεύματός σου «*η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας, για τον λόγο ότι, εμείς δεν ατενίζουμε σ' αυτά που βλέπονται, αλλά σ' αυτά που δεν βλέπονται, επειδή, αυτά που βλέπονται είναι πρόσκαιρα, ενώ αυτά που δεν βλέπονται είναι αιώνια*» (Β' Κορ. 4: 17-18).

«*Έχουμε μια ανεκτίμητη κληρονομιά – μια κληρονομιά άφθαρτη και αμόλυπτη και αμάραντη, που είναι φυλαγμένη για μας στους ουρανούς*» (Α' Πετ. 1:4).

Άκου τα λόγια του αναστημένου και δοξασμένου Σωτήρα σου: «*Ναι, έρχομαι γρήγορα!*» Ποια είναι η πιο θερμή και εγκάρδια απόκρισή σου; «**Αμήν. Ναι, έλα, Κύριε Ιησού!**»

Η ΠΙΣΤΗ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ
ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΑ
Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ,
ΚΑΙ Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ
ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ
ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ
Η ΠΙΣΤΗ

Άμεση βοήθεια

«*Και να επικαλείσαι εμένα σε ημέρα θλίψης, θα σε ελευθερώσω, και θα με δοξάσεις.*» Ψαλμ.50:15

Μια φτωχή χήρα ζούσε μόνη της σε μια καλυβούλα. Μοναδικός της φίλος ήταν ο Θεός και σ' Αυτόν απευθυνόταν κάθε μέρα για παρηγοριά και δύναμη. Κάποια μέρα της τελείωσαν όλα τα τρόφιμα και δεν είχε ούτε μια χούφτα αλεύρι. Δεν ανησυχούσε όμως, έλπιζε ότι ο Θεός θα τη φρόντιζε, κι έτσι έβαλε τη χύτρα στο τζάκι, με λίγο νερό μέσα. Μετά γονάτισε κι ευχαρίστησε το Θεό για την πρόνοια και την αγάπη Του. Τότε χτύπησε η πόρτα. Ήταν η κόρη ενός πλούσιου γείτονα. «*Τι τον έπιασε τον μπαμπά μου, κι επέμενε να σας φέρω αυτά εδώ πρώι – πρώι;*» είπε το κοριτσάκι κι άφησε πάνω στο τραπέζι μια σακούλα γεμάτη τρόφιμα. Η χήρα ύψωσε το βλέμμα της σε Κείνον που

έσπρωξε το γείτονά της να το κάνει αυτό.

Το πιστό παιδί του Θεού ξέρει να στρέφεται προς τον Πατέρα του σε κάθε περίπτωση στη ζωή του, και όταν οι δυσκολίες και οι θλίψεις το πιέζουν, για ενίσχυση και δύναμη, αλλά και όταν έρχεται η απελευθέρωση και η λύση, για ευχαριστία και απόδοση ευγνωμοσύνης. Και ταυτόχρονα, και στη μία και στην άλλη κατάσταση, στέλνει μέσα απ' την καρδιά του δοξολογία στον Κύριό του, γιατί γνωρίζει καλά ότι Εκείνος όλα τα σχεδιάζει για το αγαθό του. Το μυστικό της όμορφης, της ευλογημένης ζωής είναι η πίστη. Πιστεύουμε στην αγάπη Του; Πιστεύουμε στην πρόνοιά Του; Εάν ναι, θα απολαύσουμε ζωντανές τις απαντήσεις Του και τις επεμβάσεις Του στη ζωή μας. Χωρίς πίστη σημαίνει ζωή χωρίς Θεό, μόνος, αιώνια μόνος!

Η χάρη Του στην εργασία μας

«*Αλλ' ο Κύριος ήτο μετά του Ιωσήφ και επέχεεν εις αυτόν έλεος και έδωκε χάριν εις αυτόν έμπροσθεν του αρχιδεσμοφύλακος*» Γεν.39:21

Η εργασία μου μου είχε γίνει πια αφόρητη, διηγείται ένας πιστός χριστιανός. Το αφεντικό με πίεζε, οι συνάδελφοι ήταν καχύποπτοι και καθόλου φιλικόι απέναντί μου, κι εγώ είχα χάσει την ειρήνη μου. Σκεφτόμουν σοβαρά να παραιτηθώ και το μόνο που με συγκρατούσε ήταν ότι δεν έβρισκες εύκολα δουλειές. Είχα οικογένεια με παιδάκια να θρέψω. Στην απελπισία μου συζήτησα με έναν πνευματικό άνθρωπο πιστό και του άνοιξα την καρδιά μου. Μου είπε: «*Αδελφέ μου, κάθε πρωί που θα δρασκελίζεις το κατώφλι της δουλειάς σου να προσεύχεσαι : “Κύριε, κάνε να βρω χάρη σήμερα ενώπιόν Σου και ενώπιον των ανθρώπων αυτών.*»

Αυτή η προσευχή ήταν η λύση στο πρόβλημά μου. Μέσα σε σύντομο διάστημα όλα άλλαξαν και η εργασία μου από αβάσταχτο φορτίο, έγινε ευλογία και χαρά.

Δοκίμασε να «ανακατέψεις» το Θεό σε όλα τα καθημερινά σου, για να δεις τα θαύματα της παρουσίας Του στη ζωή σου. Βάλε τον Κύριο πρώτο στο θέμα της εργασίας σου, για να απολαύσεις την ευλογία της ενέργειάς Του. Μάθε να Τον βλέπεις σε κάθε περίπτωση της ζωής σου, σε όλα όσα συμβαίνουν στο εργασιακό σου περιβάλλον. Εξάσκησε πίστη σε κάθε πρόβλημα που σου προκύπτει. Ανάθεσε σ' Αυτόν κάθε πιεστική σου υπόθεση. Ανάθεσε στα χέρια Του κάθε δυσκολία που αντιμετωπίζεις. Τότε δεν θα χεις για τίποτε ν' ανησυχείς. Τότε θα μπορείς να Τον ευχαριστείς, με ειρήνη μέσα στην καρδιά σου.

Ενδιαφέρεται ο Κύριος για κάθε «λεπτομέρεια» της ζωής μας, για το πώς περνάμε στη δουλειά μας ή στο σπίτι μας και εργάζεται μέσα από όλες τις συνθήκες στην καρδιά μας, για να μας αγιάσει. Εσύ να προσεύχεσαι για θεϊκή παρέμβαση που κάνει ανείπωτα θαύματα και ζήτα Του να αυξήσει την πίστη σου. Το να βλέπεις το χέρι του Θεού κάθε μέρα και σε όλα στη ζωή σου είναι πίστη.

Προσευχή για τον Οίκο του Θεού

ΠΟΣΟ αγαπητές είναι οι σκηνές σου, Κύριε των δυνάμεων! Επιποθεί, και μάλιστα λιποθυμεί η ψυχή μου για τις αυλές του Κυρίου, η καρδιά μου και η σάρκα μου χαίρονται υπερβολικά για τον ζωντανό Θεό. Ναι, το σπουργίτι βρήκε κατοικία, και η τρυγώνα φωλιά για τον εαυτό της, όπου βάζει τα νεογέννητά της, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλιά μου, και Θεέ μου. Μακάριοι εκείνοι που κατοικούν στον οίκον σου, θα σε αινοούν πάντοτε. Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμη είναι σε σένα, στην καρδιά των οποίων είναι οι δρόμοι σου, οι οποίοι, καθώς διαβαίνουν μέσα από την κοιλάδα του κλαυθμώννα, την κάνουν πηγή νερών και η βροχή ακόμα γεμίζει τους λάκκους. Προχωρούν από δύναμη σε δύναμη, κάθε ένας απ' αυτούς φαίνεται μπροστά στον Θεό στη Σιών. Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, εισάκουσε την προσευχή μου, δώσε ακρόαση, Θεέ του Ιακώβ. Δες, Θεέ, η ασπίδα μας, και επίβλεψε στο πρόσωπο του χρισμένου σου. Επειδή, καλύτερη είναι μία ημέρα στις αυλές σου, παρά χιλιάδες, θα προτιμούσα να είμαι θυρωρός στον οίκο του Θεού μου, παρά να κατοικώ στις σκηνές τής πονηρίας. Επειδή, ήλιος και ασπίδα είναι ο Κύριος ο Θεός, χάρη και δόξα θα δώσει ο Κύριος δεν θα στερηθεί από κανένα αγαθό αυτούς που περπατούν με ακακία. Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει σε σένα.

Ο Ψαλμός 84 είναι μία προσευχή πορείας γι' αυτούς που ταξιδεύουν στην Ιερουσαλήμ προκειμένου να λατρεύσουν το Θεό στο Ναό. Παρόμοια, είναι ένα πρότυπο για όλους εμάς που πορευόμαστε μέσα στον κόσμο. Ο Απ. Πέτρος μάς

περιγράφει σαν «*παρεπίδημους στον κόσμο*» 1 Πετρ.1:1. Κινούμαστε σ' αυτή τη ζωή κατανοώντας ότι, σύμφωνα με τον Ιησού, είμαστε μέσα στον κόσμο, αλλά όχι από τον κόσμο.

Μία από τις μεγαλύτερες διαφορές μεταξύ των οδοιπόρων της Παλ. Διαθήκης και των αγίων της Καινής Διαθήκης είναι ότι δεν ταξιδεύουμε προς ένα συγκεκριμένο οίκημα προκειμένου να συναντήσουμε το Θεό. Αν και συνεχίζουμε να αυξανόμαστε «*προς*» το Θεό, το πιο θαυμαστό γεγονός της πορείας μας είναι ότι ταξιδεύουμε «*με*» το Θεό. Μέσω του Αγίου Του Πνεύματος, ο Ίδιος ο Θεός έχει έλθει να κατοικήσει μέσα μας και να μας οδηγήσει σ' αυτή τη ζωή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να εκζητούμε το Θεό. Η μεγάλη πλειοψηφία, αν όχι όλοι οι πιστοί, αγωνιζόμαστε να περπατήσουμε γνωρίζοντας ότι η παρουσία του Θεού υπάρχει στη ζωή μας. Πρέπει όμως να έχουμε προσηλωμένα τα μάτια μας στον Ιησού, ζητώντας πρώτα τη βασιλεία Του και τη δικαιοσύνη Του. Μαθαίνοντας να προσευχόμαστε τον Ψαλμό 84 με προσηλωμένο το νου στην Καινή Διαθήκη, μπορεί να μας προσφέρει μεγάλη βοήθεια στην καθημερινή μας πορεία. Να, ένας τρόπος να προσευχόμαστε αυτόν τον πολύ δυνατό Ψαλμό :

«Κύριε δύσκολα μπορώ να εμβαθύνω στην ωραιότητα που κατοικείς. Τίποτε από αυτά που μου έχουν γίνει εμπειρία στη γη δεν μπορούν να με προετοιμάσουν αρκετά, ώστε να γετώ τον ένδοξό Σου Οίκο. Αλλά γνωρίζω καλά αυτό : Επιποθώ να δω τον Οίκο σου και ν' αποκτήσω την εμπειρία της Παρουσίας

Σου. Όλο μου το είναι κράζει για Σένα, Θεέ μου!

Είμαι τόσο ευγνώμων που δεν χρειάζεται να περιμένω μέχρι το θάνατο για να κατοικήσω στον Οίκο Σου. Έχεις έρθει και κατοικείς μέσα μου μέσω του Αγίου Σου Πνεύματος και ω, τι θαυμαστό τώρα μπορώ να διαλέγω καθημερινά να ζω στην Παρουσία Σου. Πόσο ευλογημένοι είναι αυτοί που κατοικούν στον Οίκο Σου. Η ζωή μας θα υπερχειλίσει με ύμνους, καθώς ατενίζουμε συνεχώς την ομορφιά Σου.

Πατέρα μου, αν και μου επιτρέπεις να κατοικώ, από τώρα στον Οίκο σου, ωστόσο ζω σ' έναν κόσμο γεμάτο κινδύνους, κόπους και αμαρτίες. Χρειάζομαι τη δύναμή Σου για να περπατήσω ανάμεσα σ' αυτόν τον κόσμο με τα μάτια μου στραμμένα σε Σένα. Κύριέ μου, αφιερώνω τον εαυτό μου στο ταξίδι προς Εσένα, καθημερινά, αποκτώντας περισσότερη εμπειρία της χάρις και του ελέους Σου, και βρίσκοντας τον εαυτό μου μεταμορφωμένο από τη δύναμη του Αγίου Σου Πνεύματος.

Θέλω τόσο πολύ να κατοικήσω στον Οίκο Σου μαζί Σου, ώστε θα ήμουν ευχαριστημένος να κρατώ έστω την πόρτα για τους άλλους να μπουν. Ακόμη και αυτό το πλησίασμα προς Εσένα θα ήταν χαρά. Μέσα στη σκοτεινιά αυτού του κόσμου, Εσύ δίνεις φως και προστασία, ακτινοβολείς σαν τον ήλιο, αλλάζοντας τη ζωή μου και επιτρέποντάς μου να περπατώ στο φως Σου, στη ζεστασιά Σου και στη δύναμή Σου. Σ' ευχαριστώ γι' αυτή τη θαυμαστή ευλογία της Παρουσίας Σου και της δύναμής Σου. Στο όνομα του Ιησού Χριστού προσεύχομαι»

Πείνα και δίψα για την Πληρότητα του Θεού

Γνωρίζεις τι σημαίνει να πεινάς και να διψάς για την δικαιοσύνη, για την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος; Εάν γνωρίζεις, μπορώ να σου εγγυηθώ βασιζόμενος πάνω στην εξουσία του Λόγου του Θεού ότι θα χορτάσεις (Ματ. 5:6). Ποτέ δεν μπορούμε να είμαστε αρκετά πεινασμένοι για το Θεό. Ο πλούτος τού τι μπορούμε να λάβουμε από το Θεό, εξαρτάται από το βάθος της επιθυμίας μας. Ο Ιακώβ άρχισε να παλεύει με τον άγγελο σαν ένας περήφανος, αυτάρκης και εγωιστής άνθρωπος. Αλλά καθώς προσευχόταν, πείνασε τόσο πολύ για το Θεό, ώστε αποφάσισε να μην αφήσει τον άγγελο μέχρι να τον ευλογήσει. Ο άγγελος ρώτησε τον Ιακώβ το όνομά του, που φανέρωνε τη φτωχή φύση του. Ο Ιακώβ το εξομολογήθηκε και συνέχισε την πάλη του έως ότου υπερίσχυσε. Ο Ιακώβ (που σημαίνει υποσκελιστής, απατεώνας), μετά τη νύχτα της προσευχής του, μετονομάστηκε σε Ισραήλ (Πρίγκηπας του Θεού), ενώ στη συνέχεια έλαβε την ευλογία που τόσο χρειαζόταν (Γεν. 32:8-13, 24-30, Ωσηέ 12:4).

Ο Μωϋσής πεινούσε να δει τη δόξα του Θεού και επέμενε κάνοντας δεήσεις μέχρις ότου ο Θεός τού έδωσε ό,τι επιθυμούσε. Δεν γνωρίζουμε πόσες από τις σαράντα

ημέρες ξοδεύτηκαν εκζητώντας και έχοντας επικοινωνία με το Θεό. Πάντως όσο και να πήρε, ο Μωϋσής έλαβε εκείνο για το οποίο πεινούσε ('Εξοδ. 33:18) και κατέβηκε από το βουνό ακτινοβολώντας τη δόξα του Θεού (34:29-35).

Οι προσευχές του Δαβίδ είναι μόνο λόγια; Έχεις καταλάβει τη δίψα της ψυχής του; Έκραξε: "Θεέ.σε διψά η ψυχή μου, σε ποθεί η σάρκα μου, μέσα σε γή ερήμη, ξερή και άνυδρη. Η ψυχή μου προσκολλήθηκε πίσω από Εσένα" (Ψαλμ. 63:1-2, 8).

"Επιποθεί και μάλιστα επιθυμεί η ψυχή μου..η καρδιά μου και η σάρκα μου χαίρονται υπερβολικά για τον ζωντανό Θεό"(84:2). "Πρόσμενα τον Κύριο, περισσότερο από ό,τι εκείνοι που προσμένουν την αυγή, ναι, εκείνοι που προσμένουν την αυγή" (130:5-6). Όταν η ψυχή σου διψά τόσο βαθειά να γεμίσεις με το Πνεύμα, δε θα αρνήσει να πληρωθείς μέχρι να ξεχειλίσεις από το Πνεύμα Του, έως ότου μια πλημμύρα ευλογιών ξεχυθεί από μέσα σου για να ευλογήσεις τόσες κατάξερές και διψασμένες ψυχές που βρίσκονται τριγύρω σου.

Η Προσευχή ενός Παιδιού

Ένα περιστατικό αναφέρεται σχετικά μ' ένα κοριτσάκι από την Κίνα το οποίο ο παππούς του συνήθιζε να χτυπά γιατί προσευχόταν στο Όνομα του Ιησού Χριστού! Κάποια μέρα από γειτονική περιοχή ήρθαν ληστές και ανάμεσα σε άλλα σπίτια λήστεψαν και το σπίτι του παππού.

Μια μέρα φοβήθηκε πολύ, όταν περπατώντας στην άκρη της πόλης του πρόσεξε τους ίδιους κλέφτες με στολές και αγριεμένη όψη να επιστρέφουν. Έτσι, ψάχνοντας στην απελπισία του για ελπίδα βοήθειας, ο παππούς ξαφνικά θυμήθηκε τη μικρή του εγγονή που είχε την κακιά συνήθεια να .... προσεύχεται!!!! Πηγαίνοντας βιαστικά στο σπίτι τη βρήκε, τη σκούνησε δυνατά να ξυπνήσει και της φώναξε: «Αν προσευχήθηκες ποτέ στη ζωή σου, προσευχήσου τώρα! Αυτή η συμμορία ξανάρχεται. Τους είδα στην άκρη της πόλης και σύντομα θάναι εδώ. Ισχυρίζεσαι, ότι ο δικός σου Θεός απαντάει προσευχές. Πήγαινε λοιπόν στο δωμάτιο σου και προσευχήσου. Προσευχήσου να μην έρθουν στο σπίτι μας!»

Κάνοντας όπως είπε, έβαλε το παιδί σ' ένα άδειο δωμάτιο και έκλεισε την πόρτα. Μόνο του, το μικρό κοριτσάκι, που ήταν περίπου 8 ετών, γονάτισε φοβι-

σμένο, ενώ η μητέρα της που βρισκόταν στο σπίτι, την άκουγε καθώς προσευχόταν ξεχύνοντας την καρδιά της στο Θεό.

«Ουράνιε Πατέρα», είπε, «Είμαι τόσο ευτυχισμένη, και γεμάτη ευγνωμοσύνη που ο παππούς μου είπε να προσευχηθώ σε Σένα. Παλιά, με χτύπαγε ή με κλότσαγε αν προσευχόμουν και ήταν τόσο θυμωμένος, αλλά τώρα μου ζήτησε να προσευχηθώ. Ουράνιε Πατέρα, τώρα είναι η ευκαιρία Σου. Σε παρακαλώ δείξε στον παππού μου ότι Εσύ απαντάς προσευχές. Σε παρακαλώ μην αφήσεις τους ληστές να έρθουν στο σπίτι μας».

Οι ληστές μπήκαν πράγματι στην πόλη και κατέβαιναν το δρόμο τους. Η πόρτα του σπιτιού του παππού ήταν ανοιχτή, γιατί ήξερε ότι δεν θα ωφελούσε σε τίποτε να την κλείσει. Ο επικεφαλής πλησίασε και γύρισε το κεφάλι του αλόγου του για να πάει στο προαύλιο. Εκεί ήταν το μέρος που το μικρό κοριτσάκι προσευχόταν μέσα – «Μην τους αφήσεις να μπουν στο σπίτι μας Ουράνιε Πατέρα. Τώρα είναι η ευκαιρία Σου. Σε παρακαλώ δείξε στον παππού μου ότι Εσύ απαντάς προσευχές».

Ανεξήγητα, το άλογο δεν πήγαινε προς τα εκεί. Αντιθέτως, πήγαινε πίσω και κλότσαγε. Έκανε πίσω, από δω κι από κει, και τίποτε δε μπόρεσε να το κά-

νει να μπει στο δρόμο του σπιτιού του παππού. Ο επικεφαλής το χτύπησε, και το σπιρουνίασε, αλλά χωρίς αποτέλεσμα, ώσπου τελικά, οι προληπτικοί φόβοι, που ποτέ δεν λείπουν απ' την Κίνα, τον κατέλαβαν. Γύρισε στους άντρες του και είπε: «Προφανώς αυτό το προαύλιο είναι γεμάτο από δαιμόνια! Εμείς δε μπορούμε να τα δούμε, αλλά το άλογο μπορεί. Κανείς σας να μην πάει εκεί!» Και γύρισε το άλογο του και οδήγησε τους άντρες του σ' ένα άλλο μέρος της πόλης.

Τι είδε το άλογο ή τι φοβήθηκε δεν το ξέρουμε, αλλά γνωρίζουμε τι είδε το γαϊδούρι του Βαλαάμ πολύ καιρό πριν, όταν παρέκκλινε από το δρόμο (Αριθμ. 22:23-27), και ξέρουμε ότι ήταν εξ' ίσου εύκολο για τον Κύριο να στείλει τον άγγελό Του μ' ένα γυμνό σπαθί τώρα όπως και τότε.

Επίσης γνωρίζουμε από έναν ιεραπόστολο σ' αυτή την πόλη ότι ο παππούς την επόμενη μέρα άλλαξε στάση και πήγε στο «Σπίτι της Ιεραποστολής», και όταν συναντήθηκαν, δάκρυα έτρεξαν απ' τα μάτια του περήφανου παππού. «Νομίζω», είπε, «ότι η μικρή μου εγγονή ήταν σωστή κι' εγώ λάθος. Πες τε μου για το Θεό που απαντάει προσευχές. Μάθετέ με πώς να προσεύχομαι!»

Ζητώντας για τους εαυτούς μας

«Ας προσερχόμαστε λοιπόν θαρρετά στο θρόνο της χάριτος του Θεού, για να δεχτούμε το έλεός του και να βρούμε τη χάρη που χρειαζόμαστε για βοήθεια στην κατάλληλη στιγμή.» (Εβρ.4:16)

Είτε το θέλουμε είτε όχι, το να ζητάμε είναι ο κανόνας αυτού του κόσμου και ο Θεός χαίρεται όταν Του ζητάμε γιατί είμαστε παιδιά Του. Άλλωστε αυτό το είδος προσευχής μάς κάνει να εξαρτιόμαστε από τη σχέση γονέως-παιδιού.

Ικεσία σημαίνει να ζητάμε από το Θεό για τις προσωπικές μας ανάγκες. Φυσικά δεν είναι κακό να ζητάμε τις ευλογίες του Θεού για τον εαυτό μας, καθώς μερικοί θεωρούν ότι κάτι τέτοιο είναι εγωιστικό, ενώ ότι οι προσευχές δοξολογίας, ευχαριστίας και ικεσίας δείχνουν ένα μεγαλύτερο βαθμό πνευματικότητας. Όμως αυτό το είδος σκέψης δεν είναι κάτι το βιβλικό, επειδή πάντα θα εξαρτιόμαστε από το Θεό, άρα πάντα θα πρέπει να ζητάμε τις ευλογίες Του στη ζωή μας. Ο Θεός μπορεί πολλά να μας δώσει και εμείς έχουμε πολλές ανάγκες. Άλλωστε ο Ιησούς ενθάρρυνε τους μαθητές Του για την προσευχή και τους είπε: «Γι' αυτό κι εγώ λέω σε σας: Ζητάτε και θα σας δοθεί. Γυρεύετε και θα βρείτε. Χτυπάτε και θα σας ανοιχτεί. Γιατί ο καθένας που ζητάει παίρνει, κι εκείνος που γυρεύει βρίσκει, και σ' εκείνον που χτυπάει θ' α-

νοιχτεί.» (Λουκ.11:9-10). Ο Θεός χαίρεται όταν τα παιδιά Του ζητούν από Εκείνον. Δεν ενοχλείται από τις προσευχές μας, ακόμα και όταν πηγαίνουμε σε Εκείνον με μικρά αιτήματα για τη ζωή μας.

Στην Εβρ.4:16 μας παρακινεί να πλησιάσουμε το θρόνο της χάριτος του Θεού με πεποίθηση ότι θα λάβουμε αυτό που χρειαζόμαστε από Εκείνον. Ο Θεός μάς προσκαλεί να έρθουμε με εμπιστοσύνη στην παρουσία Του και με την πεποίθηση ότι ο Ιησούς έχει ανοίξει το δρόμο που οδηγεί στην καρδιά του Θεού, ο οποίος χαίρεται να εκπληρώνει τις ανάγκες μας. Και μπορούμε να πάμε με εμπιστοσύνη ότι ο Ιησούς θα μας καταλάβει, γιατί «έχει περάσει απ' όλες τις δοκιμασίες, παρόμοια μ' εμάς, χωρίς όμως ν' αμαρτήσει.» (Εβρ.4:15)

Ο Κύριος μάς προσκαλεί να τον πλησιάσουμε γνωρίζοντας ότι είμαστε αμαρτωλοί, ζητώντας το έλεός Του και όχι λαμβάνοντας την τιμωρία που πραγματικά αξίζουμε να λάβουμε. Μας προσκαλεί να Τον πλησιάσουμε γνωρίζοντας τις ανάγκες μας, ζητώντας τη χάρη Του, και συνειδητοποιώντας ότι θα μας δώσει αυτό που δεν αξίζουμε να λάβουμε. Ο Ιησούς στέκεται έτοιμος να μας συναντήσει, όποια και αν είναι η ανάγκη μας.

Πώς να εκπλήσουμε τους ανθρώπους

«Απ' αυτό θα μάθουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη μεταξύ σας.» (Ιωαν.13:35)

Μερικοί Χριστιανοί νομίζουν ότι για να καλυτερέψει το πνευματικό μας περιβάλλον καλό είναι να τονίζουμε το κακό που υπάρχει στον κόσμο μας. Όμως ο Ιησούς έδειξε έναν καλύτερο τρόπο. Αν και δεν σχολίασε ποτέ την αμαρτία (Ματθ.15:18-20), είπε στους μαθητές Του πριν πάει στο σταυρό «Απ' αυτό θα μάθουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη μεταξύ σας.» (Ιωαν.13:35). Γινόμαστε πιο αποτελεσματικοί μάρτυρες όταν είμαστε ένα πορτραίτο της ομορφιάς που ο Θεός δημιουργεί με εμάς, παρά όταν απλά ζωγραφίζουμε μία γυαλή εικόνα του ανδρώπινου ξεπεσμού.

Στο τέλος το καλύτερο που θα μπορούσαμε να κάνουμε είναι να καταπλήξουμε τους ανθρώπους. Και τι είναι πιο εκπληκτικό για τον κόσμο γύρω μας από το να βλέπουν Χριστιανούς που αληθινά αγαπούν ο ένας τον άλλο, αφού η αγάπη είναι ο μαγνήτης που ελκύει τους πιστούς μεταξύ τους και τους μη πιστούς στο Χριστό.

Λίγες σκέψεις γύρω από την Προσευχή

-Η προσευχή είναι πολύ σκληρή εργασία.

-Η προσευχή είναι αυτό που βάζει σε αναστάτωση τη βασιλεία του σατανά.

-Οι πιο ικανοί στρατιώτες του Θεού είναι αυτοί που προσεύχονται.

-Η προσευχή είναι η προτεραιότητα των πνευματικών ανθρώπων.

-Η προσευχή είναι ο δρόμος προς την καρδιά του Θεού.

-Όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που προσεύχεται με πίστη.

-Ο χαρακτήρας του ανθρώπου ευκολότερα αλλάζει με προσευχή, παρά με κήρυγμα.

-Η προσευχή είναι πιο σημα-

ντική από το κήρυγμα.

-Το δωμάτιο της προσευχής είναι ο χώρος της νικηφόρας μάχης.

-Η μεγαλύτερη έγνοια του σατανά είναι να σταματήσει τους πιστούς από το να προσεύχονται.

-Οι ήρωες του Θεού μετατρέπουν την ώρα του ύπνου, σε ώρα προσευχής.

-Η έλλειψη προσευχής είναι καταστροφική.

-Αγρύπνησε και προσευχήσου, έτσι ώστε να μην εισέλθεις σε πειρασμό (Ματθ. 26:41)

-Αδιαλείπτως προσεύχεσθε (Α΄ Θεσσαλ. 5:17).

Προσεύχεστε για τις κυβερνήσεις

«Σας παρακαλώ πρώτα απ' όλα να κά-νετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες για όλους τους ανθρώπους, για τους κυβερνήτες και για όλους εκεί-νους που ασκούν την εξουσία, ώστε να ζούμε ήρεμα και ειρηνικά με ευσέβεια κι ευπρέπεια από κάθε άποψη» (1 Τιμ.2:1-2)

Όλοι οι Χριστιανοί ανεξαρτήτως εθ-νικότητας και πολιτικών πεποιθήσεων, πρέπει να αναγνωρίσουν τη μεγάλη ευ-θύνη απέναντι στο Θεό να ανταποκρι-θούν με όλη τους την καρδιά και την ψυ-χή στο «κάλεσμα προσευχής» όπως μας λέει στο Λόγο Του.

Το γεγονός ότι μας λέει ξεκάθαρα στο Λόγο Του πως πρέπει οπωσδήποτε να προσευχόμαστε για κάθε κυβέρνηση, δείχνει ότι το αν ζούμε ειρηνικά ή όχι ο-φείλεται αποκλειστικά και μόνο στη στά-ση που κρατούν οι Χριστιανοί απέναντι σ' αυτή την εντολή. Ο Θεός έχει κάποιο πρόγραμμα για τη σημερινή μας εποχή. Ο λαός του Θεού που έχει σωθεί, καλεί-ται να γίνει «συνεργάτης στην υπηρεσία του Θεού» (1 Κορ.3:9), ούτως ώστε να εκτελεστεί θριαμβευτικά αυτό το πρό-γραμμα του Θεού, το ευαγγέλιο του Ιη-σού Χριστού σε κάθε πλάσμα, σε όλα τα έθνη, σε όλο τον κόσμο (Μαρκ.16:15, Ματθ.28:19).

Αυτό που κυρίως πρέπει να μας απα-σχολεί δεν είναι τόσο οι στερήσεις, κα-κουχίες και δυστυχίες αυτού του κόσμου, όσο ότι πρωταρχικός μας σκοπός είναι να εκτελεστεί το πρόγραμμα του Θεού που είναι η σωτηρία της ψυχής κάθε αν-θρώπου.

«Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού» (Ματθ.6:33). Πρωταρχικό μας καθήκον είναι να συμ-βάλλουμε στην εξάπλωση του Ευαγγελί-ου, ώστε κάθε πλάσμα πάνω στη γη να ακούσει για το λυτρωτικό έργο του Ιη-σού.

Οι καρδιές των πολιτικών μας βρίσκο-νται ακόμα στα χέρια του Θεού, ο οποίος μπορεί και θέλει να τις αλλάξει και να τις φέρει εκεί που Εκείνος θέλει. Οι Γραφές δείχνουν ότι έχουμε πολύ μεγάλη ευθύνη εμείς οι Χριστιανοί, ώστε να συνεργα-στούμε με το Θεό για να πραγματοποιη-θεί το θέλημά Του στη γη.

Ας επικαλεσθούμε το όνομα του Ιησού για να εξαπλωθεί το πρόγραμμα του Θε-ού «σωτηρίας ψυχών» σε ολόκληρο τον κόσμο, όχι τόσο για να έχουμε υπακού-σει στην εντολή του Θεού και να ζούμε ειρηνικά, αλλά γιατί πραγματικά θέλουμε και εμείς να δούμε εκείνη τη δοξασμένη ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας, όσο το δυνατόν περισσότερες ψυχές ακόμα και πολιτικών να έχουν σωθεί.

Δεν είναι μόνο πολεμιστές που ψάχνει ο Θεός, αλλά ψάχνει ιδιαίτερως ανθρώ-πους προσευχής που θα σταθούν στο κενό και θα αγωνιστούν στα γόνατα. Θα είσαι εσύ ένας από αυτούς; Θα είμαι εγώ ένας από αυτούς;

Η γλυκιά απάντηση

«Όσο εξαρτάται από σας, να ζείτε ειρηνικά με όλους τους ανθρώπους.» (Ρωμ.12:18).

«Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό» μάς λέει ο σοφός Σολόμωντας στις Παροιμίες 15:1, και είναι αλήθεια πως ενώ μία ταπεινή απάντηση αναγκάζει την οργή να υποχωρήσει, είναι όμως εξίσου αλήθεια ότι μερικοί άνθρωποι ποτέ δε θα γίνουν ειρηνοποιοί εξαιτίας της πικρίας και της δυ-σαρέσκειας που πολύ καιρό κρύβουν μέσα τους.

Το μόνο που μπορούμε και που πρέπει να κάνουμε είναι να ανταποκρι-νόμαστε με πραότητα και ταπείνωση στο θυμό τους και να αφήνουμε τα υπόλοιπα στο Θεό. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να επιτρέπουμε στον άλλον να μας προσβάλλει, αλλά μπορούμε με τη χάρη, που μόνο ο Θεός δίνει να ανταποκρινόμαστε με ηρεμία στο θυμό του διπλανού μας. Εάν πραγματικά θέλουμε να χειριστούμε μία δύσκολη κατάσταση, ας δοκιμά-σουμε την γλυκιά απάντηση.

Η μοναχική ζωή

«Ας φροντίζουμε ο ένας για τον άλλον, παρακινώντας σε αγάπη και καλά έργα» (Εβρ.10:24)

Από στατιστικής άποψης είναι αδύνατον να είμαστε μόνοι πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη από την στιγμή που στη γη κατοικούν πά-νω από 6 δισεκατομμύρια άνθρω-ποι. Εάν νιώθεις μόνος, ίσως θα μπορούσαμε να σου προσφέρουμε κάποια ενθάρρυνση. Εάν ανοίξεις και διαβάσεις το Λόγο του Θεού ε-κεί θα βρεις τρία σημεία ώστε να μην είσαι πια μόνος.

Το πρώτο είναι να σκύψεις στον Ιησού και τότε σίγουρα θα

βρεις ικανοποίηση. **Το δεύτερο εί-ναι** να μην κοιτάς πλέον τις δικές σου ανάγκες, αλλά όσο μπορείς να βοηθήσεις κάποιον άνθρωπο που αυτή τη στιγμή ίσως σε χρειάζε-ται. Και **το τρίτο είναι** να αρχίσεις να λατρεύεις και να δοξολογείς τον Κύριο μαζί με άλλους πιστούς. Αυτές οι ενέργειες θα αλλάξουν τον τρόπο σκέψης σου και θα σου θυμίσουν πως όταν γνωρίζεις το Θεό ποτέ δεν είσαι μόνος. Και μην ξεχνάς ότι πολλοί άνθρωποι μέ-νουν μόνοι, επειδή επιλέγουν να κτίζουν γύρω τους τοίχους αντί για γέφυρες.